Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0409 (mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, T.I. van Bommel-Scheffer, drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 augustus 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: DEFAM B.V., gevestigd te Bunnik, verder te noemen Defam
Datum uitspraak	: 19 mei 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registratie EVR en Incidentenregister. In 2013 hebben de consument en zijn toenmalige partner een krediet afgesloten bij Defam. In 2016 heeft de ex-partner aan Defam mede-gedeeld dat zij geen kredietovereenkomst met Defam is aangegaan. Defam heeft toen onderzoek gedaan naar de totstandkoming van het krediet en geoordeeld dat de consument de handtekening van de ex-partner op de kredietovereenkomst heeft vervalst. Defam heeft hierop de persoonsgegevens van de consument opgenomen in het EVR en het Incidenten-register. De consument heeft betwist dat hij de handtekening heeft vervalst en vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit deze registers. De commissie is van oordeel dat niet is komen vast te staan de consument de handtekening heeft vervalst en er dus voor opname van de persoonsgegevens van de consument in het EVR en het Incidentenregister onvoldoende grond aanwezig is. De persoonsgegevens van de consument moeten daarom uit de externe registers worden verwijderd.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies – vanaf 1 april 2017 tot 1 april 2022 (hierna: het reglement) en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om:
1) het klachtformulier van de consument;
2) de aanvullende stukken van de consument;
3) het verweerschrift van Defam;
4) de repliek van de consument;
5) de dupliek van Defam;

6) de aanvullende reactie van de consument van 23 december 2021;
7) de aanvullende reactie van Defam van 24 december 2021;
8) de reactie van de consument op de reactie van Defam van 30 januari 2022; en
9) de reactie van Defam op de reactie van de consument van 2 februari 2022.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 14 december 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Namens Defam waren aanwezig mevrouw [naam 1], medewerker fraudepreventie en de heer mr. J. Penders, advocaat.

1.3 De consument en Defam hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 2 december 2013 hebben de consument en zijn toenmalige partner (hierna: de ex-partner) via een kredietbemiddelaar een doorlopend krediet (hierna: het krediet) afgesloten bij Defam voor een bedrag van € 15.000,-. De overeenkomst is door beide partners ondertekend en het geleende bedrag is op 4 december 2013 uitbetaald op een betaalrekening die enkel op naam van de consument stond.

2.2 Er ontstaan achterstanden in de betalingen en op 2 april 2014 is er een achterstands-registratie geplaatst in het CKI bij het BKR. Defam heeft het krediet in september 2014 opgeëist, waarna er op 20 september een bijzonderheidscode 2 is geplaatst in het CKI. In september 2016 heeft Defam haar dossier overdragen aan een deurwaarders-kantoor. Het uitstaande kredietsaldo bedroeg op 17 november 2021 € 12.712,70.

2.3 Gedurende de periode beschreven in 2.2. vinden de navolgende zaken plaats. In juni 2015 beëindigen de consument en de ex-partner hun relatie. Op 23 juni 2016 stelt Defam vast dat de ex-partner woonachtig is op een ander adres. Vervolgens stuurt Defam een ingebrekestelling naar zowel de consument als ook de ex-partner. Bij brief van 2 juli 2016 heeft de ex-partner aan Defam medegedeeld dat zij geen lening-overeenkomst met Defam is aangegaan. De ex-partner heeft vervolgens tegen de consument aangifte gedaan van identiteitsfraude.

2.4 Per brief van 19 januari 2017 heeft de officier van justitie van het Arrondissements-parket Den Haag aan de consument medegedeeld dat hij heeft besloten om de consument niet meer te vervolgen vanwege onvoldoende bewijs voor een strafbaar feit gepleegd op 2 december 2013.

2.5 Naar aanleiding van de aangifte heeft de afdeling fraudepreventie van Defam direct in 2016 onderzoek gedaan naar de totstandkoming van het krediet in 2013. Op basis van dit onderzoek heeft Defam geconcludeerd dat het de consument moet zijn geweest die de handtekening van de ex-partner op de kredietovereenkomst heeft vervalst. Defam heeft hierop de consument bij brief van 2 augustus 2016 geïnformeerd dat zij zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het Incidenten-register en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) en dat de registratie op 2 augustus 2024 komt te vervallen.

2.6 Op 7 juli 2021 heeft de consument via deurwaarder.com een klacht ingediend over de registratie uit 2016, waarna Defam en de consument met elkaar hebben gecorrespondeerd over de registraties. Defam heeft het verzoek tot verwijdering van zijn gegevens uit de registers afgewezen. Op 4 augustus 2021 heeft de consument zijn klacht ingediend bij Kifid.

De klacht en vordering

2.7 Naar de commissie begrijpt vordert de consument verwijdering van zijn persoons-gegevens uit het Incidentenregister en het EVR, althans verkorting van de duur van de opname. Daarnaast vordert de consument vergoeding van € 15.000,-.

2.8 De consument stelt dat Defam op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd in deze registers, althans dat de duur van de registraties buiten-proportioneel is. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

– De consument ontkent dat hij betrokken is bij de gestelde fraude. Defam heeft – mede gelet op het sepot – onvoldoende aangetoond dat de fraude is toe te rekenen aan de consument. Zo heeft de consument de handtekening van zijn ex-partner niet vervalst. De consument heeft zijn bezwaren geuit over het door Defam ingebrachte geschriftonderzoek van 18 november 2021.
Het krediet is door de consument en zijn ex-partner gezamenlijk aangegaan en zij hebben beiden daarvoor getekend op het kantoor van de kredietbemiddelaar. De consument en zijn ex-partner hadden vlak voordat ze het krediet hebben afgesloten, een hypothecaire geldlening afgesloten voor de aankoop van een gezamenlijke woning. Het krediet was bedoeld voor meerwerk en de aankleding van hun nieuwe gezamenlijke woning. Dit blijkt ook uit het rekeningafschrift waarop te zien is dat er op 11 december 2013 een totaalbedrag van bijna € 7.500,- is overgemaakt aan [naam bouwbedrijf]. Ook is een bedrag van bijna € 3.000,- van het krediet gebruikt om een schuld van de ex-partner aan haar moeder af te lossen, zoals ook uit het rekeningafschrift blijkt. Daarnaast zijn er ook verschillende bedragen overgeboekt naar de ex-partner om spullen te kopen voor het huis.

Nadat de consument en de ex-partner hun relatie hadden beëindigd, heeft de consument Defam verzocht om het krediet op zijn naam te zetten om toekomstige problemen te voorkomen.
– De opname in de registers is disproportioneel en weegt niet op tegen de persoonlijke belangen van de consument. De consument wil graag een rekening openen voor zijn minderjarige zoon. Door de registratie kan dat niet.

Wat betreft de afwikkeling van het openstaande bedrag van het krediet, heeft de consument gesteld dat hij reeds alles heeft afbetaald althans dat hij al meer dan voldoende aan Defam heeft betaald.

Het verweer

2.9 Defam heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Behandelbaarheid van de klacht

3.1 Voordat de commissie tot een inhoudelijke beoordeling van het geschil kan komen, dient eerst te worden beslist op het door Defam gevoerde verweer over de behandelbaarheid van de klacht. De vraag is of de consument – zoals Defam betoogt – te laat heeft geklaagd.

3.2 Defam heeft in haar dupliek gesteld dat de consument zijn klacht niet binnen de eenjaarstermijn zoals genoemd in artikel 5.1 van het reglement heeft ingediend. Defam heeft voorts aangevoerd dat de consument in juni 2018 een klacht bij Defam heeft ingediend en pas in augustus 2021 zijn klacht bij Kifid heeft ingediend. Dat is volgens Defam te laat.

3.3 Defam heeft dit verstrekkende verweer pas gevoerd in haar dupliek. Dit verweer van Defam is naar het oordeel van de commissie te laat (tardief) gevoerd en kan reeds daarom niet slagen. Naar het oordeel van de commissie had Defam dit verweer op een eerder moment in de procedure naar voren moeten brengen, zodat de consument daarop bij repliek had kunnen reageren. Er is niet gebleken van omstandigheden die het eerder aanvoeren van dit verweer in de weg stonden. Bovendien is het beroep op de schending van de klachtplicht onvoldoende onderbouwd; het concrete (bewijs)nadeel dat Defam heeft geleden door het tijdsverloop is niet komen vast te staan. Dit betekent dat de klacht behandelbaar is.

3.4 Ten overvloede merkt de commissie hierbij op dat in artikel 9.5 van het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol) is bepaald dat de betrokkene (in dit geval de consument) te allen tijde verzet kan aantekenen tegen de registraties in verband met zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden.

Inhoudelijke beoordeling

3.5 De commissie moet beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR en het Incidentenregister gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn en proportioneel.

Voorwaarden voor registratie in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.6 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidenten-register is slechts gerechtvaardigd, als de registratie in overeenstemming is met het Protocol, de AVG en de UAVG.

3.7 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consument ernstige gevolgen kan hebben (bijvoorbeeld geen hypotheek meer krijgen), moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van Defam voor opname van de persoonsgegevens van consument.[1]

3.8 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, en ook voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2] Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende.

[1] GC Kifid 2017-717.
[2] Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, rechtsoverweging 4.3.

Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3] Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c Protocol, zie de bijlage).

Beoordeling van de registratie in het EVR

3.9 De vraag die de commissie dus moet beantwoorden, is of in voldoende mate vaststaat dat de door Defam gestelde feiten een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat het door Defam gestelde doen en/of nalaten van de consument kwalificeert als (poging tot) oplichting, valsheid in geschrifte en/of identiteit fraude. Het is aan Defam om dit te bewijzen.[4]

3.10 Defam heeft zich op het standpunt gesteld dat de consument bij de aanvraag van het krediet de handtekening van zijn ex-partner op de kredietovereenkomst heeft vervalst. Zo wijkt de handtekening van de ex-partner op de overeenkomst af ten opzichte van de handtekening van de ex-partner op andere documenten, zoals haar legitimatie-bewijs. Ter onderbouwing hiervan heeft Defam bij dupliek een geschriftonderzoek van 18 november 2021 overgelegd. De forensisch schriftexpert heeft hierin geconcludeerd dat de betwiste handtekening geen echte handtekening van de ex-partner is, maar een minder goed gelukte nabootsing daarvan, met andere woorden: de handtekening is vervalst. Volgens Defam kan het niet anders dan dat de consument, als enige betrokkene bij de kredietaanvraag, de handtekening heeft vervalst. Ter ondersteuning van dit standpunt heeft Defam aangevoerd dat de gelden zijn uitgekeerd op een betaalrekening die enkel op naam van de consument stond. Dit terwijl hij en zijn ex-partner ook een gezamenlijke en/of-rekening hadden. Bovendien woonde hij in december 2013 samen met de ex-partner en had daarmee toegang tot de (bewijs)-stukken. Ook is er alleen contact geweest met de consument en heeft hij meerdere keren verzocht om het krediet op zijn naam te zetten. Het is niet aannemelijk dat indien de ex-partner daadwerkelijk had getekend de consument uit eigen beweging de volledige schuld zelf zou willen dragen.

[3] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.
[4] GC Kifid 2020-544.

Daarnaast heeft de kredietbemiddelaar op 16 november 2021 schriftelijk verklaard dat de consument destijds de kredietovereenkomst heeft opgehaald en dat hij deze ondertekend weer heeft ingeleverd. Door het vervalsen van de handtekening heeft de consument Defam bewogen tot het aangaan van een relatie en het beschikbaar stellen van een krediet. Het vervalsen van een handtekening en misbruiken van officiële documenten van een derde valt onder een poging tot oplichting, valsheid in geschrifte en identiteitsfraude.

3.11 De consument heeft het standpunt van Defam betwist en betoogd dat hij de handtekening van zijn ex-partner niet heeft vervalst. De commissie verwijst voor de onderbouwing van het standpunt van de consument naar 2.8.

3.12 Voor de commissie is onvoldoende komen vast te staan dat de consument de handtekening van zijn ex-partner heeft vervalst. Hoewel in het geschriftonderzoek wordt geconcludeerd dat de handtekening op de kredietovereenkomst niet door de ex-partner is gezet, levert dit nog geen bewijs op voor de stelling dat de consument degene was die de handtekening heeft vervalst. De commissie weegt hierbij mee dat voldoende is komen vast te staan dat de consument het kredietbedrag niet in zijn eigen belang heeft aangewend, maar dat het krediet hoofdzakelijk is gebruikt voor het betalen van de aannemer en een schuld van de ex-partner aan haar moeder. Ook het feit dat het krediet is uitbetaald op de rekening van de consument of dat er uitsluitend contact is geweest met de consument zijn omstandigheden die onvoldoende zijn om te concluderen dat de consument de handtekening heeft vervalst. Ook het feit dat de consument het krediet op zijn naam wilde voortzetten is – zeker na het einde van een relatie – niet ongebruikelijk en is daarmee ook onvoldoende om aan te nemen dat de consument de handtekening destijds heeft vervalst.

3.13 Alle omstandigheden in ogenschouw genomen oordeelt de commissie dat niet in voldoende mate vaststaat dat het door Defam gestelde doen en/of nalaten van de consument kwalificeert als (poging tot) oplichting, valsheid in geschrifte en/of identiteitsfraude. Dit brengt mee dat Defam de registratie in het EVR ongedaan dient te maken.

Beoordeling van de registratie in het Incidentenregister

3.14 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie in het Incidentenregister wel gehandhaafd mag worden. De commissie oordeelt dat ook deze registratie moet worden doorgehaald. Er is niet langer voldaan aan artikel 3.1.1 Protocol.

Nu niet in voldoende mate vaststaat dat het door Defam gestelde doen en/of nalaten van de consument kwalificeert als (poging tot) oplichting, valsheid in geschrifte en/of identiteitsfraude, zijn de geregistreerde gegevens niet langer ter zake dienend. De registratie draagt niet langer bij aan het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van strafbare gedragingen, en ook niet kan worden gezegd dat de registratie anderszins nog kan bijdragen aan de in artikel 4.1.1 van het Protocol omschreven doelen.[5]

Overige

3.15 Wat betreft de vordering van € 15.000,- is de commissie van oordeel dat de consument deze vordering onvoldoende heeft onderbouwd en dat ook de schade niet is komen vast te staan. Daarbij komt dat er geen omstandigheden zijn gebleken op grond waarvan Defam tot vergoeding van het gevorderde bedrag is gehouden. Deze vordering wordt reeds daarom afgewezen.

4. De beslissing

De commissie beslist dat Defam de persoonsgegevens van de consument uiterlijk binnen vier weken na de datum waarop de beslissing aan partijen wordt toegestuurd verwijdert uit het Incidentenregister en het EVR en de consument hiervan een schriftelijke bevestiging stuurt. Al het meer of anders gevorderde wijst de commissie af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

[5] Hof Den Haag 10 april 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:655, overweging 29 e.v. en Geschillencommissie Kifid 2018-377, onder 4.6.

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(…)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.